

מסורת הש"ס

(א) ברית י. [ע"ש]
(ב) [מטות כג.] (ג) ברית
כא. (ד) [פסחים כח.]
(ה) סנהדרין ק"ו. (ו) ברית
כא. לקמן ז"ל. (ז) לקמן מט.
(ח) רש"י ז"ל.
(ט) [עין חפזים עניני:] (י)
ד"ה לעבור.] (י"א) [עין
משנן.] (י"ב) [ועין חפז
פסחים מג: ד"ה סיד
חמניא וחס' ער' ג: ד"ה
ז"ל כהניס' (ל) [עין חפז:]

תורה אור השלם

1. וְאֵלָּא תִּלְבַּשׁ שְׂמֹנֶה
 וְשִׁמְשֵׁי וְתַפְשִׁימֵי
 2. וְיִגְדִּים וְעִשְׂרֵי חֶמֶד לָךְ
 3. אֲרַבְעֵי בִּגְדֹת מִסְתָּוֶה
 4. וְהָיָה חֶמֶד לָךְ
 5. וְרִבִּים בִּגְדֵי אֵי-בִי
 6. וְשִׁמְשֵׁי לְעֹלָם
 7. וְעִשְׂרֵי חֶמֶד בְּאֵמֶיךָ
 8. חֶמֶד כִּי אֵל
 9. 3. לְךָ תִּחְסַב שֶׁנֶּהֱרָא
 10. וְרִבִּים הֵם
 11. 4. כִּי יִשְׁנֶה אִתְּךָ
 12. וְתִמְנָה אֲדָר מִדֵּן בְּךָ אֶת
 13. לֵל לָךְ וְלֵאמֹר אֵשֶׁת בְּרַחֲמֵי
 14. 5. כִּי יִשְׁנֶה אִתְּךָ וְיִקְרָא
 15. וְיִכְבֵּא עֲלֶיךָ וְיִקְרָא לָךְ
 16. וְלֵאשֶׁת רִבְכָּה
 17. 6. וְרִבִּים הֵם
 18. 5. כִּי יִשְׁנֶה אִתְּךָ
 19. שִׁמְשֵׁי בִּי
 20. 6. כִּי יִשְׁנֶה עִם בְּרַחֲמֵי
 21. וְיִקְרָא תִּיכָּתֹב שְׂמוֹת בִּי
 22. 7. כִּי אֵשֶׁת אֵל
 23. 8. אֵשֶׁת אֲבוֹי אֵל וְלֵאמֹר
 24. 9. חֶמֶד אֲבִיךָ
 25. 10. וְנָתַן אֲרִישׁ חֶמֶד
 26. עֲשֶׂה לְאִבִּי הַעֲדָה
 27. 11. חֶמֶד סָפֵק וְלוֹ תִּהְיֶה
 28. לֵאמֹר אֵשֶׁת אֲרִישׁ עִם
 29. 12. אֵל וְיִכְבֵּא לְשִׁלְתָּ לָךְ
 30. 13. וְיִמְנָה

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שזין
חוסמין אין כ"י. יצא שזין
ממנו דק נפ רש עזר
אין חוסמין
ממנו נה של חסמר אי
לפני כו עז"ל: (ג) ד"ה
רסמוכה
רסמוכה: (א) לטוס נט
"נט" לטוס הס"ד ולח"כ
ג"ל איש וסמך ליה לא
יקח איש וכו' ודרשני
רסמוכין
משמע
באנוסה רשתיה אינן
בחרו" אישות ומסוכה
דמילתא דרב גידל
נרשאי
על
באנוסה הס"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] תיב' ד"ה ימי משגי
 שמתכו ענין לו וס' היה
 נעלמות אלה בדמותה תורה
 וס' יצי אלה הבראין ס'י
 ול דק די עשה בטומ' חג
 בדוקא בענין תורה דרש
 ולא בכל התורה ועשוה
 המושם לכל התורה מפי
 הגורם והמחבר ואין
 מוקדם ומאחר אבל משה
 שסידר משה תורה פירש
 לאחר פירש לא סידר אלא
 פירש: רנשבורג:]

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

7.

אלא תלבש שטעטל. וסמך ליה גדילים תעשה לך ודרשין סמוכין ושירין בלחם צליית. אלמא אחי עשה ודחי לא תעשה: שפין חוספין. אחין (א) [וחתמין] טענותיה לבוסה להחייבם לו אלא כופין אותו וחולין. וסמך ליה לישא דקרא קא נקט דליף לה מלא תחטום: וסמך ליה בור. וסמך ליה דרשין ענין דרשין וגי' בלחם צליית נמי דרשין: תעשה בורה דרין. והאי סמוכס דרשין: בורה צליית תורה הוא דרשין: תעשה חסמו ענין לו. ענין פירשה (א) סמוכה

דכתיב לא תלבש שעמנו גדילים תעשה
לך ואמר רבי אלעזר ⁶סמוכים מן התורה
מנין שנאמר ²סמוכים לעד לעולם עשויים
באמת וישר ¹⁰ואמר רב ששת אמר ר' אלעזר
משום רבי אלעזר בן עזריה ⁸מנין ליבמה
שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה
שנאמר ¹³לא תחוסם שור בדרשו וספקי ליה
יכי ישוב אחים יתרו ¹¹ואמר רב יוסף אפילו
למאן דלא דריש סמוכים בעלמא במשנה
תורה דריש דהא ר' יהודה בעלמא ¹²לא דריש
ובמשנה תורה דריש ובעלמא מגילן דלא
דריש דתניא ¹⁴בן עזאי אומר נאמר ⁵מכשפה
לא תחיה ונאמר ⁷כל שובב עם בהמה מות
יומת סמכו ענין לז מה שובב עם בהמה
בסקילה ¹⁵אף מכשפה בסקילה ¹⁶אל ר' יהודה
ובי מפני שסמכו ענין לו נציא זה לסקילה
אלא אוב וידעוני בכלל מכשפים היו ולמה
יצאו להקיש להם ולומר לך מה אוב וידעוני
בסקילה אף מכשפה בסקילה ובמשנה
תורה מגילן דדריש דתנן ²⁰גושא אדם אנוס
ותרומה אביו אנוס את אנוס בנז ומפותת בנז
אביו יהודה אוסר באנוס אביו ומפותת אביו
ואמר רב גידל אמר רב מ"ט דרבי יהודה
דכתיב ¹⁷לא יקח איש את אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו ¹⁸כנף שראה אביו לא יגלה
וממאי דבאנוס כתיב מעילויה דקרא דכתיב
¹⁹נתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה
חמשים כסף וספקי ליה לא יקח איש
אחר ורבוני אי הוה חמיר ליה דבאנוס

השתא דלא סמך ליה ^י (דכתוב לא יקח בשומרת יבם הכתוב מדבר ^י ולעבור עליו מאי טעמא דרד"ש איבעית אימא משום דמופני איבעית אימא משום דמוכח דאם נא ואיבעית אימא משום דמופני דאם כן תאשת אביו לא יגלה כנף אביו למה לי ש"מ

הדוקשה כל התורה לתפילין והקדש עדיף מסמונים ולמח
מוצין בדל"ה" נמי לרבנן דר' יושיעמאל ב' התכלת ב' התכלת
מנא וקשה הא דדייק ב' התכלת דרב יהודה סבר דליי
ג' לסבר דהוי הזמן גרמא מייחבי נשים מסמונים וי"
שפטרנינו מכלאים וע"כ נשים חייבות בכלאים דאמר ספ"ר
מפני ששבו ענין ב' וי"ו וז"ל התם הכא הוא בלל
התפלה (מסמנים) דדרש מלך חלמה כל נשמה דדלא
דלא סבר כרבנן דדרשי סמונים בכל מקום אלא אינט
למחר וכי מפני שסמנו נשמה דלא דרש סמונים בעלמא
קדשי קדשים אכל יחלקו כקדשים קלים מ"ל איס כחיו
ס' וי"ו מוסף על ענין ראשון דריש דכחיז חזת תורה
לחלש סמונים מיותר דלא נתיבט ללל נבי חלקן מהיה ו
ה דכולהו מוכח או מופנה ולא חש להביא אלא אחד מהס': וי
צין פרשט אונס ללא יגלה: **דא"ב** אברהם נבי ע
ממחא הוי ממוזר בין לר"ש בין לרבנן פסקה החולק (לקמן)
פסא נמי לדרוש ר' יהודה דמוכח מילתא דאכל חביב ס'
לא חביב מוכח כיון שהלכנו נכחו במקומו ומיהו לע
א יגלה בנה אביו אפ"ה. מדנקט לא יגלה בלא וי"ו
ה כגון לקמן ואית דגרסי ולא יגלה כנף אביו למי לי ומפ
שי ליה לשומרת כסו כמו רבנן. ורבי"ן ס' דשפיר גרס לא
ומרת יבש של אביו כיון בדלוא הכי איכא איסור יבמה לר
כל האטום (המנו 15.) אמרין לא לרבנן לא יגלה לא יגלה

[illegible]

עין משפט
 יר מזנר

ח א מיי פ"ב מהל' יצו
הלכו יד סמך עשין נא
יחשע' אהיע סימן קסה
סעף ד (ובכר אלס סרן
ז דתובות דף קא):
ב ב מיי פ"א מהל'
עבודת סכנים הל' טו
סמך לארין נס (טוסע' י"ד
סימן קעט):
ג מיי פ"ב מהל' איסורי
כילא הל' יג:

תוספות ישיבים

[illegible]

סמוכים לעד לעולם.

[illegible]

וכי מפני ששמו כבוד ענין
יש לו במקום אחר שהוא
אותו דמיון גם, להקיש
ומהרש"א יבס' של אביו ראיה